U. B. BERGEN
Ms. 112

Libelli famosi
et alia.

U. B. BERGEN
Ms. 112

Indhold

1. Brevrisset til Pränumeration. exc.
2. Jacobi Wormii Elegia Ecclesiarum Christianarum, de J. Baggero.
3. Anonymus de B. Deichmanno.
4. Forlig imellem Ahlefeldt og Tode.
5. Jeu de Mediateur entre les Souverains de l'Europe
6. Procurator Hvids Vegel til Kong Frid: 5te.

exc. exc. —

Verzeichniß

Zur Pränumeration einiger neuen Bücher in Monath Decemb. 1756.

1. Die Lehrsätze des Machiavels, restlich Mitgetheilt, und darauf in Übung gebracht von dem Königlichen Salomon. 4te Auflage, nach dem Potsdammer Original.
2. Königs Friedrichs des Zweyten, oder Geschichte des jetzigen Krieges. 16te Theil, geht bis auf die Flucht des Königs aus Böhmen.
3. Schlüssel zu den Cabinetten grosser Herren; oder Materialien, Beweiß, daß man eines andern Fürsten Landesväterlichen Sinnen, um in seine Archive Documenten zur Bestätigung seines Friedens-Bruches auszuliefern; wird von dem Königlichen Hofe ausgetheilt.
4. Die Königliche Höflichkeit; oder Beschreibung des Alterthümlichen Putzes, als ob grosse Herren auf ihr Krönungs-Mäntzlein gerechtes Recht der Hofhaltung nie anders schuldig ist, mit ganz neuen Exempeln erläutert. Wird auf immer fortgesetzt.
5. Die Postillon, oder des Königs Marschall Übersetzung in neuen Märchen, aus dem Arabischen übersetzt. gedruckt zu Dresden, Berlin und Breslau.
6. Sieg über alle Dinge; oder Nasenfaltige Erzehlung, wie und warum Sr. Majestät 60000 Königs, seit sie aus allen Weltgegenden zusammen kommen, mit in Sachsen kommen, und 15000 Mann nach 40 Tägiger Einschließung, zur Übergabe genöthiget haben.

7. Courrier, welcher S. K. M. in Preußen am Tage der Action bey Lobositz an die Regimenter Cavallerie geschickt, als sie selbige gegen die Infanterie, in eigener so genannter Carrosse, marchiren in Ordnung stehen.

8. Das Ambrosianische Lobgesang, bey Gelegenheit der von den Preußischen armeen über die Oesterreichische reportirten Siege, aufs neüe in die Music gebracht, auf Befehl Ihr. Bischofs von Breslau.

9. Neüe Erklärung der bisher von den Preuß. Emissairs übertragenen Lettern von Cameralischen Gut; durch den Verfasser des Codicis Fridericiani.

10. Prag; oder Abhandlung von der Eroberung dieser gegen den Feind vortrefflichen Gelegenheit gedruckt in Preußischen Haupt Quartier.

11. Der Beschützer der Preußischen Freyheit; oder der Wolff in Pharaos Reichen glücklich entdeckt und verjagt. ist in Augsburg unter der Presse.

Avertissement.

Es wird bey allen Buchhandlern Vorschuß auf einen der wichtigsten Werke angenommen, betitelt: Siege und Eroberungen Friderichs des Grossen, während dem Feldzug 1757. in groß Fol: Format mit vielen Figuren, und Plans ausgezieret. Und wofern man sich von einer Königl. Cabinets Commission sollte, dem Publicum Versicherung thun, daß man eben die zur Hand die, welche Urkunden, entweder ganz, oder auf was sie finden abgekürzt und Wahrheit vorlegen werde.

I. Wormii

Elegia Ecclesiarum Christianarum, ut nonnulli volunt, de Episcopo Islandia Johanne Baggero

* . * . * . *
. * . * . * .
. * . * .
. * .

Luge sanctissima Jesu Christi Ecclesia, et moestos mecum decantata elegos, luge et lamentare! Luge extinctos veritatis soles! Lamentare eroriem tem vanitatis lanetum,! Luege tumulum defunctorum Patrum, & retro re. spice Divorum Camporum cineres! lamentare Adolescentem furibundum Pa trem, Proconem pomis praecocibus ludere, quo compressa in fumum abeunt et vaporem. Luge qui videre dult Ecclesia Pater, cum vix ejus factus Filius. Luge sanctissimos morbuorum cineres! Pontificum lamentare Papalem Pul, lum et Episcopalem Catulum, et Ecclesia non profectum sed violenter obtru, sum! Luge avolantes Aquilas, Cignos, Olores, et Alaudas! Lamentare advo. lantem et pipientem Frengillam atq anserculum inter Olores gratitantem, non Pa. storem sed Rectorem, et Impostorem futilem, atq majora, quam capit, spirantem. Lugete Pastores gregis sacri, in sacro opere servidi! Lamentamini tenuem Jao. dicensium Angelum, qui nec Svecus, nec Danus, nec Scanus, sed ex his tribus con. fusus et mistus in unum coaluit monstrum Chimericum, Cerbericum, natus sub Sceptro Danorum, et sub eodem quoq adeatus, in castra depositurus cornua Svecia trau. sit. Mox et statim Calum, Salum, Solum mutans, sed non animum; polum repedit Danorum, ut Vespertilio à suis avolans transfuga. Hoic ornatus Laureâ, donatus privilegiis, munificentia auctus, stipendio terras revisit exteras. Reversus ado. ravit Svecorum Venerabundus Sceptrum, designatus ostiarius ordinis Professo. rii, haud ordinarius; indè iterum jure juranda violato exultans, faciens mela Cabir eis Μολυνος et Palinodiam, Danorum aras ingressus, et relicto lumi nari puncto professorio, atq hoic, proh deum atq hominum fidem, ad minic ulante et obstetricante vulva vinaria uxoris, vidua Sutoris fabrilis, Sanitrica Ec. clesia Virginea creatus est Pastor, et Primarius quidem, jure vocandi non Re, gio, non Divino, non Prophetico, non Apostolico, non justo, sed vinario, suto. rio, illigitimo, illicito et diabolico. Atq heic risum teneatis amici, fur, ctus est officio Concionatorio, non ut Concionator, sed ut Agirta loquax, gesti. culator garrulus, et moros ridiculus; iterum Verba facturus sacra profanus iste non vocem sed Chachinnum extollens, gannians, gannicus, jam Strophio, lum vibrans, circumagens, jam Brachia expandens, pandiculans, jam corpus juvenile incurvans et reflectens, jam caput retro agens et quatiens, et nescio quid non monstri alens, verba projiciendo sesquipedalia, atq ex stercore et fimeto Anglicano conciones et dogmata eruens, furens et irruens, inservus est Ordini Pontificio, futurus Pastorum summus, cum tamen sit in posterum non minimus, sed minus, insedit insultus ill Insula decorus, atq ornatus Mitra, cum tamen onoratus esset et onustus matula. Luge Ecclesia Seculo post

Christum nono Papalem et Pontificiam Sedem occupavit Famina Johanna, sed nunc
Seculo post Christum 16 Puer Johannes Sedem Lutheri Pastoralem et Pontificiam
ascendit, illam sacram Spartam non ornaturus, sed contaminaturus, conspurcatu-
rus et polluturus. Eheu! luge atrium bonarum artium et Scientiarum univer-
sitas! Lamentare Facultatis Theologicæ Diaconum verius quam Decanum, qui
ipse qui vult in Academia vocari Theologiæ Decanus, et quidem Senior, cum ta-
men in ea nunquam egit Professorem Theologiæ Ordinarium, ad major quidem,
qui est Adolescentior, quomodo esse et vocari possit Senior non video. Lugete
Ecclesia Seminaria, et vel fletu vel risu vestrum excipite Visitatorem, cujus
Sapientia consistit in barba, quippe quam non habet Juvenis imberbis mu-
tilaturus eam vel ex postica vel antica inferiori barba, sub veste latitan-
te Uxoria, sed non sita est in pectore, ubi Sedem non habet, nec habuit,
nisi forte invenienda est in Labiis, ubi Spuma redundat Sapientiæ, non
vero solida flumen Sapientiæ. Admiramini Scholæ vestro garrulum
et loquacem Examinatorem, Negatorem Logicum, Parasitum graculum,
infantulum Hebræum, et Terrorem, Blateronem Latinum, vel Siculis ger-
manis variorem. Obstupescite Musæ ad ventum Leporis sive Sciuri, sive
Simiæ, sive Ercnacæ Pontificalis, qui Leoni subcessit Superintendenti
sacros tamen Mysteriorum Dispensatores vitiis et convitiis afficere, pro-
scindere, obruere non abstinet, non veretur, non erubescit. Accedit In-
fantulus hic, vel Thraso vel Stator stipatus turba et caterva Ardelio-
num, Mimorum, Parasitorum, Adulatorum, increpat et invehetur in
Diaconos et Vicarios furens et frendens eorundem Crux et patibulum, Sa-
vus in Catechumenos agrestes, existimans eos profecto esse debere pa-
res Theologiæ Antistiti, quem ipse nunquam recte egit. Estote attonitæ
Ecclesiæ! Adspicite illum in medio Choro exsultantem verius quam per-
orantem, trepidantem verius quam Evangelium prædicantem. Intuemi-
ni Sychophantam, videte Hypocritam, contemplamini Histrionem an-
nulo ornatum aureo, ut Bulicum, ut amasium, ut mollissimum
formarum Spectatorem, in quarum mactra et mulctra radit, non ut
Pastorem, non ut Mystam, non ut Pontificem, attendite attonitæ,
qui circumgyrat capitegmen, oculos exhollit, vocem clatrat, vultu
minatur, vult torvus haberi, cum tamen foemineus sit; Plangite
et Plorate Scholæ insultantem Visitatorem, qui vos est, et præterea
nihil. Hic loo se putat parta victoria fugasse Hæreticos, cum
in Ludo Litterario alterum super alterum, monstraturus auctoritatem,
ex everrerit alumneum. Hic autumat se loo debellasse Arrianos
et Anabaptistas, ubi unum et alterum minis et jurgiis infectatus fuerit

Collegam. Hic loc se opinatur deturbasse et prostravisse Veigelianos Ste-
phereos, ubi unum vel alterum reprehenderit Ludi Moderatorem, cum tamen
ipse nunquam effecit officia laudata. Lugete Ecclesia Concionatorem, quid dico?
Convitiatorem et complicatorem testium, nugatem veriùs quàm commeantem,
garrientem potius quàm Evangelizantem, contundentem damacis 25 ampullis,
tinientibus Campanis, fumantibus caminis et saltantibus pueris, risum potius
quàm poenitentiam excitat, vobis omnibus poenitendum; Lamentamini offi-
cina vestram Reformatorem, qui, ceu novus Rex, novas conabur effingere
et obtrudere Leges ex cerebro Juvenili eructatas, pinsas, pistas, sed vetera
extollimus recentium incuriosi. Eheu! Lugete Ecclesia, Lamentare Uni-
versitas; plorate Ludi, dolete boni, et mecum et cum Ecclesia decanta-
te Elegos, cujus hic descriptam videtis Elegiam.

* . * . * . * . * .
. * . * . * . * .
. * . * . * .
. * . * .
. * .

Anonymus
de
Episcopo
Bartholomæo Deichmanno.

Bartholomæus Deichmand vaad dü det
ät dü aldrig kand losa mit . Fader vor.
En vaarun skalk jeg aldrig troor
at dee er til gaa dinn Ord. Som dü est.
dü skal og burt fior os nu skat
det naadu er dee for üdladt. I Himelen
dü fogter vaak for vor Vaand
og agter ej gnoor gied Landkand. Hellig vorde
dü gaar for Land, det gnoor jeg gaa,
til mand gaa galgen skülde staa. dit Navn
dine naadige gaads, det gar dü lagt
til det og fallaligen sagt. tilkome os
Dü aarvig skalk jeg Lunnel ej gaa
at gulnaah jo blifue maa . dit Rige
O! Deichmand dü ind bild dig ej
at skülle saa i al dine vaj . vorde din Ville.
Dü aadem för gar sat mad Prig
nü gar ülejkelun vaamud dig . her paa Jorden
Dna til at dü dig endtter saa
at dü nü gar Land naadu saan . Som i Himelen
gnad dü til straft og Praadsvia
for vönat mad Sönde dvia . giv os i dag
dü aadens Brod dü üdj for
for fornt gar og dultu nu . vores.
O! Deichman sun, nu det ej ont
dü ej nu vord at aah det . daglig brød
mad Pinslan gioorsk dü dig vig
og sidun Cadst dü nidvlig . forlad os.

dü sagt da det naar gnoor Brüd
nü alla skülle lagga üd . vor Skyld.
dü aldrig kunn sk blifua mad
gied dü saan skaan, gnoor ängster det . Som vi
gjör det igiem dü vönat gar
Daa saadu vi det noor nogat nu . vores Skyldanere.
Det valdu alt det Pjorraaria
at dü for dultu skun üfria . og leed.
I dieen naadun siunlig,
gied stor ülejkelu vaaun dig . os ikke
Sordü saa mange skagor gar
til mann og Land, at gnoor maad naa . i Fristelse
gnoor for Cadvonat Skunde Cad
lag os ej Pjorrun saa af Jaad . mendskelig os
nü gar det grüsun Pjorraaria
nu skuld, og ni nu fri . fra det onde
Det altsid naams ünske nu
gied dü saan skaan, stor dü naa gior . Amen

Adeste Episcopi, Occurrite Proposiți! ne patiamini Episcopum in-
comparabilem illum Bartholomæum Deithmannum inornatum,
et nulla debite Laude celebratum, abire! tacentibus nobis, loquantur fo-
mina formosa pariter ac famosa; absit ficta et fucata Simulationis
Hychomiana Pietas; loquatur veritas, enim ehei! Petasus ille Pater, in
cujus maximo Ingenio, confuso quodam Temperamento, Virtutes magna, Vi-
tia majora, contra ipsum Jus Pontificium. Ad Pontificalem Dignita-
tem etiam summam adspiravit, parum est. membra enim mutilata
supplet oris Suavitas, animi Lenitas, Dentium Ordo, Narium Odor.
In quo S. ornando Veneres secum et Paridem disputarunt; Verum est, ad E-
piscopalem dignitatem evectus, non sine insigni Episcopalis Nominis op-
probrio, est. Episcoporum Religiosissimus, dignissimus, prudentissi-
mus, doctissimus salutari amavit. En! Religiosissimum et dig-
nissimum Episcopum, qui indigna quæq digna habuit; cui Religio Po-
litica Regula, Pietas Simplistas; cui Ecclesiarum et Communitatis bona,
à summo Magistratu Deo dicata, rapinis profanare et ad usum suum
referre, sacrum fuit; Bibliothecas Clericorum, etiam miseras, expila-
re nor profanum; parum est. At! prudentiam ipsi denegare nefas;
Artem etiam juridicam exercuit Judex non inglorius sed gloriosus, non
surdus sed levis, non inexorabilis sed venalis; parum est. Justissimus
ille et sanctissimus Judex auri desiderio Juris Nodos, Legum Enigma-
ta, diligentissime perscrutatus est; Cui non alienum lucri bonus odor
ex re qualibet; Cui solenne et approbatum: mihi ego video, mihi ego
sapio, mihi ego credo, sic volo, sic jubeo, stat pro ratione voluntas; pa-
rum est. De Doctrina vero ejus dubitare piaculum; verum non in Pa-
lestra Musarum, sed Orchestra Veneris doctus; in pulvere litterario mi-
nus, in Veneris Castris magis versatus. Tandem ordinis sui Fines e-
gressus, Officii Dignitatis oblitus, non Palladis arma, non Cereris arva,
sed Veneris exercuit, subegit, coluit, quibus pro Libidine sua delectatus,
Honestatem non magis curavit, quàm Asotus quilibet. Concubinam alit
ejus Levitas; indolatam non dimisit ejus Pietas; Item. unam! parum
est. Amare enim humanum. Veneris ille Nepotulus, insatiabilis
ille Adulter, vel potius Ocreatus Admissarius, ad omnem impuritatem im-
pudenter delapsus, multarum animos Virginum simul et fœminarum
etiam Nobilium ad idem dulce, sed lethale, malum vasris artibus et mil-
le technis inflammavit, incitavit, peroravit. Nihil ipsi fa-

crum praeter muliebre os sacrum, nihil non contaminatum praeter
Musaeum, puto Bibliothecam, cui similem Cimbria non habuit, Hanc
praesentibus sacris Bibliis profanare sacrilegium putavit; praesente
ipsa Veneris Effigie, subagitare Veneris Filium prohibuit Religio.
Hic, praesente Rectore et ipso Patre Musarum, inter Musas natam ed ed
catam Filiam stuprare non impedivit existimatio. Haec cura Deorum,
haec Religio Episcopi, qui semper omnia in omni Lucro existimavit. De
nique quid multis opus est? in hoc uno omnia, Avaritia, Ambitio, Levitas
Lascivia; ut quo Dierum et turbarum Semina fovet malitiosa Calumnia.
Error Errorem trudit, venerem et vitia sequitur, et mole ruit sua. Ergo
abi Viator, et ignosce, quod graviora taceam; Pudet enim me insig
nes delirantes Ingenii ~~Nugas~~ Ineptias omnes referre. Abiit illud
Episcopale monstrum; Clericorum Fermentum; Ecclesiae opprobri
um; Abiit Bonorum Carnificium, Malorum Patrocinium.
Heu! abiit Mulierculorum Desiderium. Abi Deichmane!
abi! utinam tua flagitia cedant in Conscientiae Supplicia, sic ti
bi surgit honos vivo, sic semper et idem; aequus ubi Lector, cuncta pro
bata dabit. Et hic Finis Proporum esto.

N.B. Parum est, erat Proverbium ~~Episcopi~~

Den ingaaede og vedtagne Contract imellem E. Stesselberg som
Bjergfoged udj Vesthadsen, og Peder Salomon; udskrives.
Anden efter originalen som til Recommen dag.
Nisi cum clausula consuetudinaria.

Da ærlige og velagtbare Peder Salomon Salomonsøn i sin memorial indgivet
til Hans Magnificence Hr Professor Rosenstand har beklaget sig, at jeg ikke
allerede skal have tracteret hans Søn med Øvelser og anden kommerciel
omgang og ladet mig mene, at jeg skal erlegge nogle penge som med mange ære-
rørige, og velbemelte ærlige og velagtbare Peder Salomon Salomonsøn sin stryg-
ning, at jeg skulde selv formene mig dertil, og derfor har nødt at erklære
for omtalte Peder Søn Ingenmeen, saa declarerer jeg herved, at ik-
kun saavit jeg vel kunde have nogen raison til at revangere den mig tilføyede
stort, saa maa omtalte ærlige og velagtbare Peder Salomon
Salomonsøn Søn dog pas- og re-passere over alle ingienmeen som og saa-
gaader og streger, aarle og silde, naar han lyster ganske ubekymret
uanfegtet og urørt af mig i alle maader, naar han allene, skiellet
jeg ingenlunde paa midlen, opføre sig med den fornødne respect,
som det sig ærlig og complaisant Peder velagtbare og anseede; skiel,
det jeg har holdt saa længe det billigen efter hans første gioste an-
modning at accordere, som jeg af memorialen kand, at velbemelte Hans
Peder Søn skal være af en smagelig constitution, og derfor naturligen
ikke maatte finde sig vel efter saadan tractemente. Dato til Embedet
ut supra under min Haand og fortrykte Pigent. Kiøbenhavn d. 28 July 1754.

Engebret Stesselberg.

L. S.

Jeu de Mediateur entre les Souverains de l'Europe.

1. L'Imperatrice Reine.
   Je Joüe Mediateur, puis qu'on me force, j'ai appelle une Dame; j'espere à gagner.
2. La France.
   On à bien fait de m'appeller, j'ai assez beau jeu.
3. La Russie.
   J'ai beaucoup d'atouts; je pourrois faire la Bete.
4. La Prusse.
   Mon sans prendre n'est pas sur, je serois fort heureux, si je ne perds pas Codille.
5. L'Angleterre.
   J'ai mal appelle, je puis perdre.
6. La Saxe.
   C'est jouer bien mal heureusement de perdre avec trois matadors.
7. La Pologne.
   Mon Roi est coupe, il faut prendre garde à mon jeu.
8. La Hollande.
   Je n'ai point de Roi, et ne puis jouer avec une simple Dame et un petit a tout.
9. La Svede.
   Je ne joue plus seule, j'aime plus me faire appeller.
10. Le Danemarch.
    On veut que je joue, mais quel Roi prendrai je.
11. L'Espagne.
    Je passe, quoique avec beau jeu.

12. La Sardaigne.
Si je joue assez heureusement, et ne me soucie point de risquer d'avantage.

13. Le Portugal.
Ma foi je suis Ruiné et ne dois pas jouer.

14. L: Empire.
Je ne joue pas volontiers, parce que je ne gagne jamais

15. L: Italie.
Je promis de ne point jouer, et je veut tenir Parole.

Høyædle Courant
Summa O Mijndt.

Fridrichsborg den 3die Dage Aastes Lyst vilde det behage vores Kiære Salige Konge Friderich den 5te at betale til Vores afdøde Procurator Peder Jacobsen Hvid den Summa O Mijndt til Nødtørftig Underholdninger Fornødenhed og Ophold, som vi igiennem Enkelen ved Dommen Dages Execution, som vi for Gud Allmægtig Hvorved og Medlidenhed af Kiærlighed Tilladen: Matth. 25. og vilde vi Salige for Gaar, at denne vores Naade ikke gaar nogen accepteret Tilbage; Tilbage vi skal for Baade Gaar og Vilgroen alle Vedkommende Valuta.

Som er og Bliver alle
Kongernes Konge

Himlens Frijdensborg
den Høyædle dato.

Jehova Nijn?

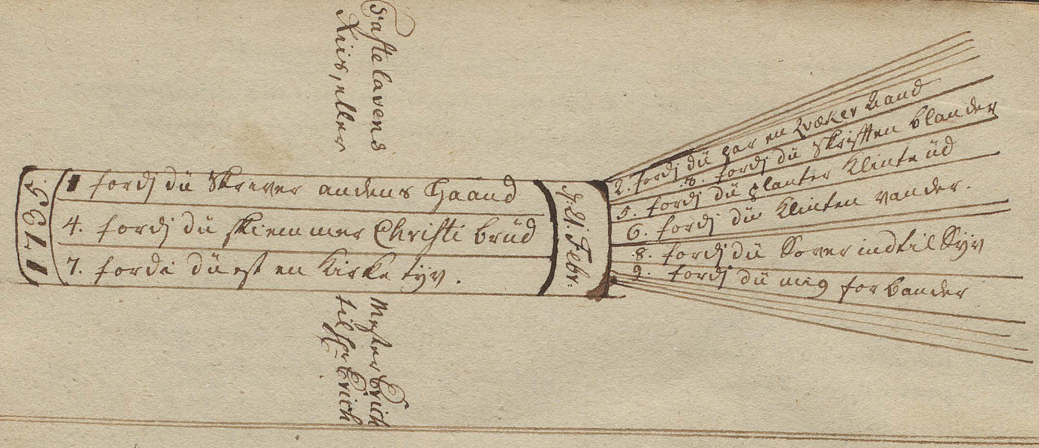
N.B. For denne Invention til ommeldte Hvidenskabelige Vores allernaa. Høyeste Konge Ao 1757. den Summa 100 Rdlr. Peder Jacob Hvide var først Student, blev Assessor, og Justitsraad i Hattrevint; Hvis Gaar nedsk: som nu igiennem, gaar Gud ske til Procurator Professionen; blev dog siden forbødet at gaar i Rette, og Tale ved i denne Egenskab i Kiøbenhavn; ommeldte Naade skeer Gaar gaa Frederiksborg.

Quæker-Vaxker eller Morgen Hilsen til Hr. P.
Prædikant paa Wasserhuset, og primier Capitain under det forsiunge
under Hans Overbliga Excellences Hr. General Luciffers Regimente.

*

God Morgen Hr Pedant,
Hvad siger jeg Hr Prædikant
nu du rundt i Byen,
Gar op! Hvor du lader dine
Hör Hest nu staar alt klokken 7
Hvi ligger du saa længe?
Sig mig Hvor Luther nu det stal
Han siger du vaagnede i Nat
I Island sorsam ligger Natur
Hvor godt folk nu, siger godt folk til
og Quæker sig giennem nu
med piedister paa:
Mon mon vinligt at jeg tar fiil
Maaskun du i dit Drömm Fiil
Har snart mine Mosers sijen
Om ord, om Daab, om alters gang
Som nu maa lide stor Sorsang
af din vild bassin tijen,
Ja vigtig jeg har giættet ut
dit øyne Bijen udsiger det
du vorder har Ensvijkhet
Du siger forvijkt nok ud dit stil
Dit Hiertelig dig vil
Hvor dan det ned nu smijkhet
og tik du ned nu Magd paa
saa at mon vi din Skall ind saa
af tha sijen og af mijnen
Paa nu din Mig dog aabenbar
for alle folk som øijen har
og dem ja selen sikkinar.
Du Luthers Navn det har du jo
Imod al overlegned og Hon
ved skinlig torst ofttermals
og under skinn saadan ting
som taalte vel nu Galn Synnestving
dig din mennent galgn.
Du har og dog forunden giort
Forstaa til din Gulvind stort
Din olta Saligsmed,
Hvi quæker bog, nt Hiertes skrifft,
Som skrevne nu af Sathans dyfft,
og vij for dem barnede;
og dennen bog tör du nedda
Drömmen, som den ligger fra
guds Hiemt vor ind vrgunt.
Et du ej nu vaagne mand?
Hvi jo nu vugal af Sorstand
Med bi stander du tignat;
Mon dermed vil jeg gaa forbi;
dog ej af Skaanst, men fordi
Det ej for nodsut giörne;
Hvi dem skal sidde mellem om,
Naar som Commissionens Dom
Dauck acten skal ud forne.
Hvorfaa jeg nu min Fry Von B.
vilvigte Hiemlt mit ovinde,
Hvorfor jeg nu Hiedkommen.
Du vand at forst i Fastelavn
da löbne folk i Kiöbenhavn
om Kring med Kiris i Famen;
Jeg har og her ud Kiris med mig
og Hvor dermed, at jeg for dig
har giort mig den umagen,
og vinst min Kiæreste tirlig op
at skinde dig, du dosken Krop!
gid Skaden dig maa smage!
gaber jeg har og nasmed Brød
Som bagned nu i Vnör og flod
ud af nu to haver grine,
Splad du nu dit trolde din gab
med ovret om, og fijed din Stab,
Har mel, saa vil jeg sige

verte.

1720 Var paa Consistorii Dom afsagt dette Vers:

* Kommers Gud! O Kommers Drengn!
Gav os Caracter til saldo;
Hvergn Tvistens Lyst mon trengn
Professorers Tårn Falde;
Doctorens Laudabiliester
Kr. ynd 12 Ducater værd;
Skellund har og sin Gratister,
Dom for 8te Sigers Lord.

Det er forunderlig, og ikke at gisse vores
Lit du for tvivlet Mand saa dristelig dig vovest
Mod ad faae Vandgod og al Ild traad under Fod
Gav vor Monarch, som er saa from og kjøn god;
du som da Danskes Skiold og ædru Hirde vorn
Vandfogtes fra dit Navn og dine Fjenders Dyr,
og om du ikke, svarst an Evstig Modstand fogter,
da ligger os, at du ondt og undvegent dem sagde;
Dog din ulige Forsk jeg saaber Blomsters skjøder
og svarst dig Fugten af din mangre Møje sjøder,
Dom er til Ære ad faae Skolaues Gudsord,
og Evan Folkes Fjed som Hyrdens giør du Forsk,
da du og alle dem, som dig saa Lavt tilbede,
vil faae sjøn Løn, og saa om Evn Evindelig Lande;
I da skal sande vinde ad kjøbe Fjendes Blod,
Forbliver vores Sind, som dem har tagat ind;

og skal ulijsalig ey alene, som gud sin skaber,
Som til sin throne Straff kand nidkelig forandre,
Men dette kand jeg saa af guds ord nidkelig,
Kjød af sit kjøds Sudvold af Fugle Flugt og Krieg;
Dog som I for guds ord bør mange leiker ord,
Daa vil jeg dølge jer af skrifftens lærn,
Hvor in kand saadan Straff i Psalmen nu læse
Tillagt, som maatte vel kand ouch giørning gøre;
Nu ufladelig og grumme Straff maa trille
Op ad de Lodne Bierg, hvor ilde ey liggen stille,
Ne blinden vil kand selv staa ned i naar kaars Dial
Dog kjøbes, naar ad kand maa kiøbte sig ifjel;
Der vil I staa jer tungt, saa ondt der at bestille,
Dog allermest saare Pue, som succederte Ille
I Bregardiner der at bijgge kommer til
Og mangad andet mere, som jeg ey nøyen vil;
Nor der for Kiøbs bestandt til Galdrum ad flotte
Mand jer nu sidste kiøb, som er til leiden Nijtte,
Dan mollen I mand jer ved nytten taga maa;
Thi den kan glemt, hvorfor den kom der til at staa.
Daa staar I kommer frem for Caron ad gaan ouer,
Som lagen ikke mer om Bord, for den kand bære
Ret I vil bijgge kand nu mijn stand Sorg-tagt,
Thi kand er dog for slet med liedens lange Magt.
Og der som mand tagt I saadan ey indrettes,
At Caron dermed kand de dette ouerfløtte,
Daa vil maas nijnden re Contrair som fojnlig,
Daa først jer klages da sig ynkelig tijkkig;
Kand giør Commission straks ouer jer Caron sidste
Ef E og S og stræx nu kand I selen vel giøtte
Daa mangen som I er, hvad vil I dan for straff,
Dem troes jeg kommer til at løse Caron af.

Det brendte Kryff prophecerer saaledes:

Ef jeg skiøld brendt af Bøddelen, ef kiøben skal og staar igien
Ne blinden Dauelens Dages;
Dem trøsten ey for Bøddel Kiers, thi kan ey mangle skal barnet
At fryste kand og Krigen;
Ingland kun in Effigie, ingen andre skal in Corpore
Det brendt verden mage
Da Pengene ey ere aabne skal, at fra de mangen Skielmerne skal
Dem kand saa skielmen bedrage.

En ny Viise om Jens Sørisskytt
Som for sin Forsmædelige Tale og Tumult anden
Gang skiedte til Skam d. 29 Jan: 1738 blev
lagt paa Baal og brændt i Gothaborg,
vers til Tryk og Gl. Melodie.
Kammerskraad at synge med sin egen velklinge.
Prædiket i Nissa gade hos Andreas Giertz Klaud x A. Rosenpalm

V. 1.
Gør til Baard Mand og giemm
Gnad jeg forstalle skal;
om Gnad jeg vinne kunde
I Kammermark dog til.

V. 2.
Thor ulykke Nød og Klage
Man høyre ofvers Alt
I disse sidste Dage
Af Land og Folk gestalt;

V. 3.
Vill nogtes i Gialskjebe
Paa mig, Gemeen som Mand
Ingen sin Dølthen bekiende;
jeg sagen det for Sand.

V. 4.
En Mand i disse Tider
Jens Sørisskytt nu gaves Navn,
Hvem det gaar ej bekiender,
Sig selv til Liden gaver

V. 5.
Man gaar Gaves Dom til Grunde,
Gaar skal i Ilden dør
Gaar skal i Ilden brænde;
O! Kammer og stor Nød.

V. 6.
I dag man Gaar bortfører
Det var sidst ijnk at sin;
Der Gaar Had i Ilden voxte
Hvor Gaar sig skiemme.

V. 7.
Dang Klokken i Klamte
Luftter klar tijk og rød,
Gaard Kvor i Ilden brænder,
Gaard Pibl skal i sin Dør.

V. 8.
Den Mand jeg nu i Kvisten
Bortsat af denne, Som
Skal brænde denne Mistn
og ved nu med Esskinne.

Elk paa sin Pholnizbergs. —

Sva Hamborg er Baron Schimelmand følgnede tilsendt

17

Bom Dattal-Slab, jnm ædel Staud,
Ovigt Schimmelman, dav ist bekandt,
Dørst Liss, Datrug, ænd Pfalmaani
Datrug er dronn Louiz Dni;
Julast mird ifsn nin Baud gefchrivft;
O! mar dm Pfalm davon gefungt.

Nors lonvat Kongen paa maskeraden 1765.

Lisavsen Dannemarch, nn naaguer din ulykke,
Dan 4 Kyskan Kand alting undertrykte,
da trorn at Kiget Drin vad Lod av foldentlig,
tyl Kongan Kand nj skt, Gandes Fiende giarna vil.
Malfigend Christian den Syverde i Norden!
Trukt at din Konga er, og nj aunsonsk gaa forden;
ædj din Fadrs Lid Franzosen os badvog,
og i din Farfars Lid nor valfard Kyskan tog;
din oldn Fadr saa langt dybdarn i Kostat.
Gand forkn Scepkret fald, og aldrig vogne skostat.
Gand lad nj fornmarh bekage sig sin Magt,
Gand forsta Folkets trang, og ganz paa alting agt;
Dan Landets Børn gaar ænd Gonnskat undslagen,
Sordj mand vaggrlims og Iglar sk er plagen;
Land danske Frimtsar saa den Skat, dem Konnor til,
Lad Kyskan narren sig ænd drors ngen Skd.
Hvem gav til Kongn givet din forste Kongn Navn?
mon Norge, Dannemark nj vornd gav din Lnnen?
Dør da din Kjarligsad nj vijse sig igjenn
Til gnav nn ænd vorst, som Kiv og blod giv gen?
Hvor olsn nj Folkst glad, da Malks Regjering endte,
Hvor ændrsat sin Sak til gud og Kongan sandte,
Ej Landets valfard trak Gand milioner ud,
nav skt i Sverrig skrat, Gand Gansk mist sin Hud.

Hvi blaer Du ikke med Landes Fiende D. at skiende? Derefterskrift.
Dem feld af Svenske Hund, nu dig og os til Gavn;
Dem undertrykte Kiøn skal Svenske-Kiødfeskab,
Hvis skalke Svabrier os Gylter Løgn og Snak.
Hvad gaar dit Hiertes Raad Kriegs Magten giøre for Nytte?
Hvem skal, i fald det galt, dit Kriegs Mod beskytte?
Nu Hoben Deserteurs forsagde Liff og Mod,
Naar Dansk-Norske Sold og gyldne Kiør og Blod.
gaaa til den Fiin Stat, der svar. du Landets Grunde,
Med glade Liff og Mod i Nauderne at gaae,
og raabe af al magt, vivat Kong Christian!
Dem gaar os dannefkiold, den Danske ærlig Mand.
Naar og dit øre til de Fukkund Norske Fialer,
Fad Schmetter ikke mere dit øre saa fin valet,
Landes vrang Religion, Landes Vandfordighed,
Landes Hiørvarmin til sidst nu giørn Soldat Kiød.,
Dansk-Norsk-Artellerie gaar Fremmed fordunn gvistn,
Nationen drej sin Bravour og Kranskab nærst;
Nu støber alting om, nu Rut blir General,
Et opgrugt Bild major med Gylter Kiøl og Skal.
Den Liff gaar Landets Grund, dets Vel Sunds, gods og Bøsse,
Vdsuger daglig ~~af~~ de mange Raad-Vtøn Hoste,
Dem lagger Skat paa Skat at fylde deres Rom,
De trykke Landets Mijndt, da Kongens Kiøng er tom.
Det er nu Skam at see de nøgen Lijdske Grunde,
Dem Sager Kommen ind, i nogle Aar de sminge
Vtrog Cammer-Junker blir, skiønt de gaar inkast bort,
og dog Lør bruuke af, de Midler gaar forlorth.
Med 1000 Dalers Vold, de unge Laar sig nøjn
De tror i alle Kieg, at Kongen dem Lør fønn!
og naars da Nøglen, da bilder de sig ind,
at Landet Lør dem til; med Gud, med Haar, med Skiend.
Jeg Kiend flere Kieg i dette Skrift ~~andragen~~ vreender,
Men Fukkes grumlig, gud vorn Klager kiender!
Naar undersattens forages, magens ind,
Hvor med skal Kongen da betale Landets Kiød?

Guck dog for nu paa Naad! du fromme Fauchts Fader!
Bög Danske-Norske Mand, som aldrig dig forlader,
Dag Randtzau med i Naad, tron Dannebrog som nu;
Paa nid dit Land og Folk, som dit Komma sig igjen.

Dig Kr. Friderich paa din Hr Faders Krone!
güd skee vor slach dig, med nördens Hand dig krone!
güd gim dig visse Naad, som Fauchr sinen Kand,
üd af dit rgat Folk, som mangler vij Forstand.
Den gamla Dürchj den svart Fauchr gav forvarat
i grisk- og norrlig Hand, nü langa tiid gav norrt;
Dog gjord adrjkkr og med Rad det stolta Fak
Gnier dryft bestaar i ord, i lüfter Guck og Gnak.
nü gav i nogla Aar strek ösken med ~~grus~~ Kgjerut. von osken
Den Haarun sagon Claus, Hand länga nok Kgjerut. Clausberg.
En gistig Aluen nüj güds ünd torde fik Stad
Dom skamligen gav fordrunt Gnav ad Baad.
Dhjd til den Michel Kon, som sig gav lack bestjeh. Nümesen
Mad gjeldna Kuglar af nu Gnav, som vilde vijch
Et militairisk Kräd, dog i Devotion
Gnav morgen til sin güd giör sna Fald om Pardon.
Handtlangern der av Fauchr ad i alle Hanebr,
En Barkmand, Nissen, Smith, nu Karop alle Kinebr,
Fuldig Sergeanten Früls von ortved og saa Hand
En Krüm Dag giörr Nat, Hand Kinebr nok sin mand.
Gnav andren Drjggar nu nü fordig sig at Gnagr,
Dn frijgte Kiguringen, som gamen Kost den Klangr,
Kij länga skal bestaar; dhj om Patronen Fak
Dom der til giulgat gav, fik Gnav Matros sit malt.
Paa frijgt sig da nu Gnav, som Haarfag gav ad frijgte,
Det ordsprog saaer jo fast; som Mandun, saa Hands Kijgte,
En erlig mand Hand skaaer, som Kiggen, Kiggen fast
Men Kvarkimod nu Skinken bör Gamn Skam og last.

Tristis Temporum Imago.

Sta Viator parum
Qui cito permeabis Regnum,
at
quid moraris diu?
Nox tua in hac Plaga Statio
quam
Nec Rex, nec Lex, nec regnat Ratio.
Paululum morare, diu mirare,
Regnum sine Rege,
Rempublicam sine Lege,
imo.
Ne fis otiosus, vide curiosus
multos Reges nullum Regnum
etenim
omnes volunt, sed non possunt regnare
omnes possunt Leges dare
sed non observare
et
cum omnia omnibus licent
omnes in omnibus peccant,
Pro Libertate habent Licentiam
Pro Legibus suum velle
Pro Justitiam Rapinam
et sic
ambitus dominandi, Contumacia parendi
In suum omnes vertant et converbant
inde

Leges ex leges; — Curia Furia;
Comitia Convitia; — Sessiones Scissiones;
Constitutiones Cavillationes; — Clerus non verus;
Profules inutiles; — ministri Sinistri;
Senatores partim Proditores;
Civitates Agestates; — municipia mancipia;
Tribunalia Venalia; — Pagi Vagi;
Jura obscura; — officialis illis aqualis;
Equitator prædator; — Peditatus nudatus;
Infanteria miseria; — militia malitia
Bellum inbellum; — Pugna Fuga;

Hisce Visis et auditis, abi, cave, et nobis in meliora precare.

Stockholmiæ 1746.

